

sufficit sibi ad sermonem hunc; sed iste, cui datum est

Syrus alius. Non quilibet capax est huius sermonis.

Arabic. Rom. Non quilibet suscipit hæc verba.

Aethiopic. Non omnis est, qui comprehendit verbum.

Persicus. Aut quis homo idoneus est. D. Epiph. Non omnes possunt capere doctrinam istam.

Syr. n. 12. ex Guid. Sunt enim fideles, qui ab utero, & c. & ita, & sūt fideles, qui ab hominibus sunt spadones, & sunt eunuchi, qui seipfos fideles propter regnū cælorum, & c. & is qui potest, sufficiat, ut sufficiat

Biblia Got. Eunuchizaverunt se ipsos.

Syrus Par. Qui potest capax esse, capiat.

Arabic. Qui potest tolerare, toleret.

Aethiopic. Et qui potest perficere: perficiat.

Persicus. Quicumque voluerit præstare, præstet.

EXPOSITIO VI.

Non omnes capiunt verbum istud: Ver- su antecedenti dixerunt Apostoli, Non expedit nubere: Maxime eorum dictum approbat Dominus, eos ad altiorē, & maiorem, perfectionem adducens: Capiunt verbum istud: Capere hic ex radice Græca, est instar loci, ac vasis aliquid suscipere; sic dicitur Joan. 8. n. 37. Sermo meus non capit in vobis, non habet locum in vobis: id est, hæc mea doctrina non habet locum in omnibus; quia ut exponit D. Chryso- stomus, juxta illud Pauli 2. Corinth. 7. Angustissimi in visceribus vestris: corda vestra sunt valde angusta, & stricta ad tam latam, & amplam doctrinam suscipiendam.

Non omnes capiunt verbum istud, ut possint præstare rem istam, quam dicitis, ut vivant castè, sine uxore, ac in coelibatu: Ita exponunt communiter Sancti Patres. D. Hieronym. Origen. D. Ambros. D. Chryso- stomus, Euthym. Theophyl. & alii: Tamen Maldonatus ex D. Epiphavio hæresi 66. refert ad intelligentiam: Non omnes capiunt verbum hoc: id est, non intelligunt, nec penetrant meam doctrinam, meamque sermonem. Ego verò tantorum Doctorem sententiam sequutus, utroque modo rem explico, non capiunt verbum hoc: ut illud intelligant, & penetrant, cum effectu, ac executione, ut ipsam continentiam teneant, & amplectantur. Non enim loquitur Christus, ut intelligat speculative tantum, sed practice cum executione.

Sed quis datum est a Deo, ut explicant citati Patres, D. Paschas. D. Thomas, ex specia- li dono gratiæ suæ: ex quo nota, quod omnis

continentia; seu virginitas non est laudabilis ut erat gentium ad obsequium falorum Deorum, sed illa est laudabilis, quæ est ad honorem veri Dei, CHRISTI Jesu filii ejus: Sapient. 8. n. 21. Et scivi, quoniam aiter non possem esse continens, nisi Deus der.

Sunt Eunuchi: Dixerat Dominus superiori versu, quod admirabilem suam doctrinam de coelibatu, ac continentia, non omnes cum effectu intelligebant, ac sequebantur, sed illi quibus datum erat ex Deo: explicat nunc, quinam sunt isti, qui tantum donum à Deo promerentur, & ad hoc magis explicandum, proponit tria genera Eunuchorum, ut notant D. Hilari. D. Hieronymus, & communiter cæteri Patres, & Authores: Sunt Eunuchi, qui de utero matris suæ sic nati sunt, utpote valde frigidi, & impotentes ad generandum: & sunt Eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: arte, & instrumēto: quod ad litteram sic intelligit Origenes, & se ipsum castravit; & hi duo, merito, & præmio carent, ex eo quod taliter sint castrati, tamen ut notat D. Paschas. lib. 9. in Matth. si tales per voluntatem suam voto se Deo dedicaverint ac consecraverint, magnum meritum, ac præmium assequuntur, de quo infra. Alii; & tertii generis sunt Eunuchi, quos regni cælestis desiderium fecit, qui voluntate castitatis voto se castrant, & voluptatem carnis penitus excidunt.

Nota doctrinæ gratiæ quod vox Eunuchus, & vox castraverunt, duo denotant, quandam impotētiā moralem ad generandum; nam sicut eunuchus, & castratus naturaliter dicit impotētiā naturalem ad generandum, sic eunuchus, & castratus per votum dicit impotētiā moralem ad generandum, ut notat Bellarm. lib. Bellarm. 1. de Monach. sicque eunuchi spirituales per votum continentie se ipsos inhabiles fecerunt ad generandum: Ita D. Epiphanius hæresi 38. D. Fulgentius lib. de fide ad Petrum, cap. 3. D. August. n. lib. de Sanct. Virg. cap. 30. S. Ambrosius lib. 3. de Viduis. Secundò hoc verbum, castraverunt, significat castrationem non quocumque modo, sed cum ingenti luctu, ac reluctatione carnis, & appetitus, ac si genitalia extraherentur, ac excrescerent. Ita D. Nazianz. Orat. 31. ex quo infert D. Paschas. lib. 9. in Matth. quod si Eunuchi primo, & secundo modo ex utero, & ex arte, fiant etiam eunuchi per votum, in eis non erit tantum meritum, quia non datur in eis tanta reluctancia; ac luctu cum carne, ut infra magis explicabo.

Qui potest capere, capiat. Per hæc verba indicat Dominus consiliū Evangelicū, & non præceptum de continentia ab uxore: nam præceptum importat mandatum, à quo homo non potest recedere, sed quod tenetur adimplere, ut supra, hoc cap. n. 5. Adhæretis uxori suæ. Et iterum num. 9. Qui dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, mæchatur. At dum hæc ait: Qui potest capere, capiat, de orat. actum liberum voluntatis, à quo homo potest recedere, & ad illum non cogitur: & id satis clarè explicat Versiones: Arabicus, Qui potest tolerare, toleret: Aethiopicus, Qui potest perficere, perficiat: Et ideo hic dat Dominus non præceptum, sed consiliū, ut docent omnes Sancti Patres, D. Chryso- stomus, D. Hieron. D. Augustin. D. Nazianz. per illudque ad continentiam, tanquam ad

ad rem arduam, ac præclaram exhortatur; & ait: Qui potest constanti corde, generosaque voluntate capere, sive complecti tantum donum, nullum Dominus excludit, nullumque cogit, cum ait, Qui potest; Omnes proposito præmio regni cælorum, invitati. D. Hieronymus, hoc loco ait: Quasi exhortans Domini vox est, & milites suos ad præmium concitantis: Qui potest capere, capiat: qui potest pugnare, pugnet, superet, & triumphet. Theophylact. ait: Non cogit Virginitatem esse, Dominus; neque nuptias destruit, sed virginitatem præfert: & Isidorus lib. 2. de summo bono, cap. 40. ait: Virginitas admonita tantum est, non est iussa, sed ideo tantum admonita, quia nimis excelsa.

D. Hieron.

Theophyl.

D. Isidor.

84.

Origenes.

D. Chryf.

Qui potest capere, capiat: ad Virginitatem, & continentiam exhortatur Dominus; & quamvis non possit hæc haberi, nisi ex Dei dono, ut ipse Christus dixit: non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est, scilicet à Deo tamen homo suâ voluntate se debet preparare, ac disponere ad illud accipiendum, ut docet hoc loco in Matth. Origenes, & ait: Qui vult capere verbum, quod de castitate positum est, perat, D. Chryso- stomus, homil. 63. in Matth. ait: iis datum est, qui spontè id eligunt: quod ideo dixit Christus, ut ostenderet superiore auxilio nobis opus esse, quod quidem omnibus paratum est, si volumus in hac vita superiores evadere: & ita illud verbum, Qui potest capere, juxta Origenem citatum, ac D. Chryso- stomum, citandum quæstione, sequenti, ac alios Authores, qui potest, idem est, ac qui vult, ut satis magis declaro quæstione sequenti.

QUÆSTIO I.

Quare ait Christus, quod non omnes possunt capere verbum hoc suæ doctrine, cum statim committens nostro arbitrio dicat, qui potest capere capiat?

85.

Tota difficultas est manifesta, & in promptu, nam vers. 11. dixerat Dominus: Non omnes capiunt verbum istud: scilicet, meæ doctrinæ de continentia ab uxore, & castitate, ac puritate servanda; quia res est ardua, & valde difficilis, & ultra nostras vires; tamen statim sequenti versu 12. subdit: Qui potest capere, capiat. Ubi juxta D. Hieronymum, D. Chryso- stomum, D. Augustinum, significatur hic consilia Christi de coelibatu esse posita ut impleantur in nostro arbitrio, ac voluntate, interveniente Dei auxilio, quod nunquam deest, si velimus ei cooperari, ac proinde idem est hoc loco, qui potest capere: ac qui vult suam libidinem compescere; qui vult suâ concupiscentiâ coarctare, quique vult præclarum continentie fastigium obtinere; ille eandem amplectatur, capiat, & sibi retineat: Exindeque juxta Origenem, ac Chryso- stomum, citandum, idem est: Qui potest, ac qui vult: veluti si synonyma sint, Velle, ac, Possesse. Pro quo præclare audiendus est Chryso- stomus hoc loco: Non omnes capiunt verbum istud, ait, Qui potest capere, capiat; ideo ait, non omnes ca-

D. Hieron.

D. Chryf.

D. August.

si homo

si homo

si homo

si homo

si homo

si homo

si homo

pere possunt, quia non omnes volunt. Palma proposita est; qui concupiscit gloriam, non cogit de labore. Nemo vinceret; si omnes timerent periculum. Valde arduum, ac difficile est continentia, ac virginitatis votum: Non omnes capiunt verbum istud: Tamen subdit Christus D. Qui potest capere: id est, qui vult capere obnoxius Dei auxilio, capiat, capiat, & teneat strenuè; proindeque idem est Possesse, ac Velle.

Mater filiorum Zebedæi adorans, & petens pro filiis primas sedes, accessit ad Christum: Quibus Jesus respondens, ait: Nescitis quid petatis: Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? dicunt ei, possumus: Matth. 20. n. 21. Cum Apostoli sic responderent, potest dubitari, quid ipsi intelligerent nomine Calicis: bona, & major pars interpretum tenet, quod intellexerunt passionem, ac mortem; quod do ergo dicunt, possumus, cum revera, ut notant Franciscus Lucas & Cornelius, unum non possent suis viribus; sed per gratiam acceptant ab spiritu, postea illud adimplendum erat; tamen præ ignorantia; & affectu ambitionis dicunt, Possumus; Chryso- stomus, in Imperfecto: Non tantum ait, confidentia cordis sui, quantum ignorantia tentationis hæc responderunt. Nescientibus enim desiderabile est bellum: Tamen dum dicunt, Possumus; hoc est, volumus, ut citatis Expositio-ibus placet, & dixi 4. tomo in Evang. c. 37. n. 73. D. Thomas: Dicunt, Possumus, ex amore ad Christum, ita adhaerebant Christo; quod mors eos ab ipso separare non possit. Quamvis ipse Calix propinandus, ipsaque mors pro Christo, esset res valde ardua, & difficilis, ad quam maxime requirebatur gratia Spiritus Sancti, quæ nondum illi duo Apostoli acceperant, tamen dicunt Possumus, hoc est: Volumus, & hoc dicunt ex suo magno amore: Amans, & volens multum potest.

86.

Math. 20.

Franc. Luc.

Cornel.

D. Thom.

Apostoli

dicunt se

posse quia

volunt.

87.

Cantic 7.

D. Gregor.

Philos.

Apo.

Cassiodor.

D. Thom.

Syrius.

Scholias-tes Vatican.

Maly. Filia

beneficii: Aquila, Theodororus

Filia sponte amisit.

D. Ambrosius, Filia volentis, seu beneplaciti: Ex quibus collige, quod ille, qui vult, potest, & dat, & est beneficus.

88.

Luc. 11.

Qui autem non vult, statim constanter affirmat, quod non potest. Cum amico amicus hoc pes advenisset intempesta, & alta nocte, pulsata ille ad ostium vicini sui, & clamat: Accommoda mihi tres panes: Cui ille de intus respondit: Non possum surgere, & dare tibi: Luc. 11. n. 7. Tamen cum amicus pulsus instaret, surgit, & dat tres postulatos panes, quomodo ergo bonus Pater familias tam asseveranter, ac constanter dixit: Non possum surgere ac dare tibi. Quia volebat dare, & idem nolle dare, dixit se non posse; quia idem esse nolle, ac non posse. D. Augustinus, serm. 5. de Verbis Domini, cap. 5. Non possum surgere, & dare, & c. Ille, ait, quia volebat dare, quod petebatur, fecit; quia ille petendo non desecit. Inquit ille, non possum surgere, & dare quæ impossibilis nascebatur ex voluntate, quæ volebat dare.

QUÆSTIO XI.

Quare dicuntur castrati propter regnum Cælorum, & quoniam sunt isti?

89. Tria genera Enochorum, ut iam dixi in Expositione ex D. Hilario, D. Hieronymo, ponit Christus D. Primò sunt Eunuchi ex utero matris suæ, utpote valde frigidi, & inepti ad generandum. Secundò, sunt alii Eunuchi facti ab hominibus, arte, vel instrumento. Tertio, sunt illi, qui præclarissimo castitatis voto se Deo consecrant; quia ut perbellè ex D. Epiphaniò, D. Hieronymo, D. Augustino, D. Fulgentio tenet Bellarmin. lib. 2. de Monach. c. 23. Ipsa Eunuchorum appellatio perspicuè indicat votum, non enim est Eunuchus, qui solum continet, sed qui non potest non continere. Et etiam ex eisdem Patribus simul cum D. Chrysofomo, S. Ambrosio, S. Anselmo, S. Thoma idem docet Mag. Suar. tom. 3. de relig. cap. 1. n. & 17.

90. Optime tamen observat D. Paschal. lib. 9. in Matth. quod illi, qui sunt Eunuchi primo, & secundo modo, scilicet ex utero matris suæ, & arte ab hominibus, poterunt fieri Eunuchi tertio modo, si castitatis voto se Deo consecraverint. Addit: In eis tamen non erit tantum meritum, ut in aliis Eunuchis tertio modo, quia non datur in eis ex parte carnis tanta resistèntia, & appetituum renitentia: Tamen in eis potest esse tanta vehementia, ac fervor charitatis, ut exinde compensetur; Charitas enim nostra erga Deum multùm merita nostra extollit, ac sublevar.

91. Hunc præsentem locum Evangelii, atque illum Isaia 56. n. 4. Non dicat Eunuchus ego lignum aridum, de spiritali Eunuchio, per votum castitatis, interpretatur D. Noster Cyril. Alexandr. D. Hieron. ad citatum locum Isaia: D. Augustin. lib. de Sancta Virginitate, cap. 24. S. An brosius in exhortatione ad Virg. aliquantum post principium, Clem. Alexand. lib. 3. Stromat. D. Basilii de vera Virginitate, S. Gregor. 3. p. pastoral. cap. 29. & alii quos citant, ac sequuntur Francisc. Somnius de Consil. Evangel. cap. 5. & seqq. Robertus Arborienfis tom. 1. de Celibatu, in principio, annot. 4. & S. Basilii de Leon lib. 1. de Matrim. cap. 10.

92. Ex utroque ergo loco, qui se voto Castitatis Deo consecrant, dicuntur à Sanctis Patribus Eunuchi, seu Castrati: D. Epiphani. lib. 2. hæres. 63. ait: Elias, Eliseus, & Joannes, qui per magnam hanc formam imitationis Angelorum, relictè secundum Evangelicam Domini ordinationem se ipsos propter regnum Dei castraverunt. Et ex hoc testimonio D. Epiphanius sic habet D. Anastasius Sinaita lib. quæstionem Sacrae Scripturae, q. 66. tit. . & ait: Eunuchi, qui se castraverunt propter regnum cælorum, hi sunt præclari Apostoli, atque deinceps fuerunt Virgines, & Monachi, Joannes quidem, & Jacobus filii Zebedæi, & post illos quos millia monasticam vitam agentia, sicut Elias, & Daniel in veteri testamento. D. Ephrem Syrus, quem citat, ac sequitur Sallianus tom. 4. Annalium, anno 323. n. 21. & inquit: Sanctus Ephrem Syrus Eliam & Eliseum, & Joannem, & Apostolum Paulum, in eorum numero censet, qui se castraverunt propter regnum Cælorum. Er in hoc sensu ait Tertullian. lib. de Tertull. Monogamia, cap. 8. quod Christus ad transfigurationem, Moysen, & Elia secum movit, alterum monogamum, alterum spadonem: Et Joan. J. idem tenent, ac docent Joannes Jerosolymitan. tof. lib. de institutione Monach. cap. 34. Venerabilis Uvalden. tom. 1. de sacramentis, titul. 9. cap. 89. Arborien. n. 8. Arborienfis tom. 2. de Celibatu, Franciscus Somnius de consilio Evangelii, cap. 5. & tres Pueros formacis Babylonæ Eunuchos dicit D. Aldam. D. Aldamus de laudibus virg. cap. 10. & in hoc sensu Cardinalis Hugo interpretatur illud 4. Reg. cap. 23. Eunuchos ejus.

93. Et eandem ob causam Daniel à Sanctis Patribus Eunuchus appellatur [Glossa Ordinaria in Gloss. Ord. cap. 1. Danielis, ad illa verba, De semine regie: Et ita loquitur D. Epiphani. in vita Danielis, D. Dorotheus in Synopsi, Chronicon Alexandr. Olimpiade 70, D. Damascenus lib. 4. de Fide, cap. 25. Abulens. in 4. Regum, q. 34. Idemque docent & tenent in cap. 1. Danielis, ad illa verba: Præpositus Eunuchorum: Carthusianus, Lyranus, Pereira, Maldonatus, Hæctor Pinto, Cornelius à Lapide, Gaspar Sanch. Prolegomen. 2. in Daniel. Qui omnes de Eunuchis spiritalibus propter regnum Cælorum loquuntur: vide de his, quæ dixi tom. 2. in Evang. lib. 4. cap. . & Deo dante alibi multa dicemus.

QUÆSTIO XII.

Quare Eunuchis non aliud præmium assignatur, nisi Regnum Cælorum?

Ait Christus in præsentem: Sunt, qui semet ipsos castraverunt propter regnum cælorum. Sic castratis, seu virginibus regnum cælorum in præmium assignatur, & apte quidem, quia ipsa virginitas tota est virtus cælestis; & inde optimè proportionatur meritum cum Præmio. D. Cyrilus Jerosolym. Catech. 12. ait: Non ignoramus Castitatis gloriam; Angelica enim est corona, & supra hominem hæc perfectio, D. Isidorus lib. 2. de summo Bono, cap. 40. inquit: Excella enim res est in carne sine carne vivere, in terra sicut in celo vitam agere, in corpore mortali Angelicam imitari puritatem, corpusque ipsum in holocaustum Deo offerre. Similiter D. Damascen. lib. 4. de fide, cap. 25. D. August. lib. de Sanct. Virg. cap. 8.

Ait Paulus 1. Corinth. 15. n. 47. & 48. Primus homo de terra terrenus; secundus homo de celo cælestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis cælestis, tales cælestes: D. Cyprianus de disciplina, & habitu Virg. singulariter locum interpretatur, per terrenos intelligens lavacri baptismo regeneratos; per cælestes vero, Virgines. Omnes enim, qui ad divinum munus, ac ad patrimonium baptismi, inquit ipse, sanctificatione perveniunt, hominemque veterem gratiâ lavacri salutaris deponunt, & innovati Spiritu Sancto à sordibus natiuitatis antiquæ, iteratè natiuitate purgantur. Adhuc tamen eos terrenos appellat Cyprianus; nam licet in Baptismo peccatorum sordes deposuerint, tamen limbum humanæ

D. Epiph. D. Hieron. D. August. D. Fulgent. Bellarmin. D. Chryf. D. Ambr. D. Anselm. D. Thom. Suarez.

D. Epiph. D. Anast. Synait.

D. Ephrem.

manæ conditionis non excusserunt: Sed natiuitatis iteratè vobis: (ô Virgines) major sanctitas, & veritas competit, quibus desideria jam carnis, & corporis nulla sunt. Sola in vobis, quæ sunt virtutis, & spiritus, ad gloriam remanserunt. Apostoli vox: Qualis terrenus, tales & terreni; qualis cælestis, tales & cælestes: Ingens Virginitatis laus. Homines post cælestè Baptismi lavacrum nitentes, adhuc, terrenos dicit, tanquam immerfos in humana conditione, in varios appetitus distracta; at Virgines cælestes appellat, in quibus jam carnis, & corporis desideria nulla sunt: sua puritate in tantum evahuntur, ut superiores jam humana natura, ad cælestem, & Angelicam conditionem subleventur, & ad majorem gloriam, & splendorem: Sola, quæ sunt virtutis, ac spiritus, ad gloriam remanserunt: ut jam tanquam cælestes, ac Angelici habeantur; imò & Deo maxime similes fiant. D. Basilii Mag. lib. de Virgin. inquit: Magnum quiddam, ac præclarum Virginitas est, quæ (ut totum simul explicem) hominem incorruptibili Deo similitudinem facit.

Virginitas super ceteros justitios evolat.

Virginitas valde similis Deo. D. Basil. Mag.

Secundo respondeo ad quæstionem: Octo beatitudines enumerat Christus D. Matth. 5. n. 2. primæ, & ultimæ, scilicet Beati pauperes, & qui persecutionem patientur propter justitiam. Idem promittitur præmium, Regnum Cælorum, sub illisque, tanquam sub principio, ac fine, clauditur omne præmium; idemque in mercedem assignatur Virginibus: sunt, qui se ipsos castraverunt propter regnum cælorum: ac si illis omnis corona, omnis retributio conveniat: Ipsa enim excelsa, & valde sublimis est, omnem nostram conditionem, & captum transcendens, ut de ea dixit B. Aldamus de laudibus Virginitatis, cap. 7.

Ait Christus in præsentem: Non omnes capiunt verbum istud; sed quibus datum est: & statim, Qui potest capere, capiat: tam alta, & sublimis res est Virginitas, ut ejus excellentias, ac laudes non possint omnes capere, & intelligere, sed quibus datum est à Deo. D. Zeno Veronensis scem de Pudicitia, sic ait: Pudicitia nominum proprietates universis affectibus præstas: hæc in utroque sexu conspicua, in omni ætate miranda, in quavis conditione non dubia, sibi soli devota (perpende verba) semper bene conscia, prorsus nulli rei subiecta, unum tantummodo metuens, ne sit amplius, quam vocatur. Magna pudicitia exaggeratio, cum in omnibus sit lætura, unum tantum timet, & licet humilis, sobriè sibi cavet, ne minori laudatorio sermone prædicetur, quam ipsa in se sit: Virginitas sic magnificè de pudore uni Deo consecrato concipit, ut hoc unum metuat, ne sit amplius, quam vocetur. Ipse major est omni laude: Non omnes capiunt verbum istud. Quamvis virginitas multum laudetur, cum sit virtus de celo accersita, & in terris verna, ac florens; hoc tantum timet ne minus de ea in terris dicatur, ac concipiatur, quam ipsa in se sit, cum omnis nostra laus ei videatur dispar, nullusque noster laudatorius sermo sit æqualis: Et hoc unum metuat, ne sit amplius, quam vocetur.

Quidquid de Virginitate dicitur, minus est ipsa.

Ait Paulus 2. Cor. 11. n. 2. Respondi enim vos uni viro Virginem castam exhibere Christo. De his virginibus nuptis Christo, præclare ait Theophylact. Novum hic quiddam in Ecclesia contigit. In mundo enim post nuptias, non porro Sylveira in Evang. Tom. VI.

virgines manent: hic autem, qui ante has virgines non fuerunt, post nuptias hæc, virgines efficiuntur. Vide admirabile spirituales conubium Christo sacramentum magnum, & inauditum, quia virgo nuptias contrahens cum Christo, de sua virginitate nihil amittit, sed magno incremento virginitatis floret, & exornatur: Virginem castam. Quid dicis Doctor Gentium: si virgo, casta est, cur ergo dicis Virginem castam, quæ non solum oportet, quod ipsa sit virgo; sed insuper requiritur, quod in suis gressibus operibus, ac actionibus suam virginitatem, ac castitatem præbeat, & ostendat. In rem nostram accipe Magni Basilium de Laude Virgin. per hæc encomia de D. Basil. illa differentem: Virgo Christi vas animatum, castitatis imago, virginitas supra naturæ legem, virginitas hominem simillimum Deo facit, virginitas vitam nostram de corruptione ad gloriam colligit. Multa præclara de virginitate encomia profert Sanctus Doctor: Quod sit Christi vas animatum: & iterum, quod etiam nos degentes in hac vita, de corruptione ad gloriam colligit. Illud tamen expendo, quod à Sancto Doctore dicitur, Virginitas castitatis imago: Imago est quædam umbra rei representatæ per illam, quæ illius perfectionem petrarè in humanis adæquat: Virginitas excellentior est castitate, quomodo ergo illius imago dicitur? Magno encomio Virginitas à Basilio extollitur, cum Virginitas supra naturæ legem sit, cognata Angelis, confinis Deo: nil de ea dici potest, quod ejus perfectionem adæquet; major est enim omni laude, nec in humano colloquio aliquid invenitur, quod eam possit explicare, nisi per illud, quod est minus ipsa. In humanis non est aliquid, quod sit compar virginitati: ergo ipsa non potest declarari per id quod sit ei adæquatam, ac proportionatam; inde cogimur ad ejus laudem aliquid assumere, quod minus sit ipsa. Nam Virginitas, ut ait Zeno supradatus, semper bene Zeno. conscia, prorsus nulli rei subiecta, unum tantummodo metuens, ne sit amplius, quam vocatur. De Virginitatis laudibus vide multa in nostris libris, verbo Virginitas, in Indice. Et maxime tom. 2. in Apocal.

OBLATI PARVULI.

Matth. 19. v. 13. Tunc oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret & Discipuli autem increpabant eos.

VERSIONES.

Persicus. Tunc pueruli ad eum venerunt, &c. Discipuli autem eis puerulis reclamarunt. Clem. Alex. Et adduxerunt ei ad impositionem manuum. Syrus. Et discipuli objurgaverunt eos. S. Epiphanius. Et repellebant eos.

ALTER TEXTUS.

Marc. 10. v. 13. Et offerebant illi parvulos, ut tangeret illos: Discipuli autem comminabantur offerentibus.